

Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran kieli-
valiokunnan kokouksessa 26. 2. 1945
alusti silloinen yliopettaja E. A. Saarimaa
kysymyksen eräihin objektisääntöihin teh-
tävästä muutoksista (Vir. 1945 s. 284—).
Siinä hän kiinnitti huomiota mm. siihen,
että ns. objektinsukuisissa määräyksissä
esiintyy varsin yleisesti päätteellistä akkusa-
tiivia objektisääntöjen vastaisesti, esim.
*Ammunnan jälkeen on varovaisinta pitää naamari
hälytysasennossa tunnin ajan. Koko edellisen
yön oli todettu useita räjähdyksiä. Kuusi
satamaa voidaan pitää avoinna talven.
Ranska julistettiin kolmannen kerran tasa-
vallaksi.* Alustus päättyi seuraavaan pon-
teen: »Kirjakielissä nykyinen tendenssi

näyttää olevan, että myönteisissä lauseissa
sellaiset ilmaukset kuin *pitkän aikaa* t. *pitkän
ajan, koko ajan, vuoden ajan, koko päivän,
ensimmäisen kerran* ovat muuttumattomina
adverbiaaleina. Käytäntö ei kuitenkaan
ole johdonmukainen, esim. *Odota hetki-
nen. Siellä viivytettiin kuukausi.* Kysy-
myksessä olevan adverbiaalin uusi muoto
pitänee hyväksyä vanhan rinnalle siitä
huolimatta, että ilmaisutavan kirjavuus siten
lisääntyy.»

Kielivaliokunta yhtyi alustajan kantaan
ja hyväksyi siis mainitunlaiset säännönvas-
taiset päätteelliset muodot. Tämän kannan-
oton mukaisesti asia on esitetty myös Saari-
maan teoksessa »Kielenopas».

M. S.